

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **E. S.**, zast. opatrovnice JUDr. Hanou Homolkovou, advokátkou, se sídlem Krajinská 43/8, České Budějovice, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 7. 2015, č. j. 10 A 124/2013 - 91,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Advokátce JUDr. Haně Homolkové, se sídlem Krajinská 43/8, České Budějovice, **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 31. 7. 2015, č. j. 10 A 124/2013 - 91, Krajský soud v Českých Budějovicích odmítl žalobu proti nečinnosti, které se měla dopustit žalovaná tím, že nesplnila povinnost „[...] vydat rozhodnutí ve věci vyměření důchodu“. V odůvodnění krajský soud konstatoval, že žalobkyně před podáním žaloby nevyužila prostředky ochrany proti nečinnosti podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2014, č. j. 8 Ans 2/2012 - 278, podle kterého „[ú]častník řízení je povinen vyčerpat prostředek ochrany proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu z roku 2004 před podáním žaloby podle § 79 s. ř. s. i za situace, kdy se domáhá ochrany proti nečinnosti ústředního správního úřadu“. Vzhledem k této skutečnosti krajský soud posoudil žalobu jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) prostřednictvím své opatrovnice včasnou kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s. V ní se uvádí, že kasační stížnost byla podána na výslovný pokyn stěžovatelky adresovaný opatrovnici, že napadené usnesení je nezákonné a zmatečné z důvodu nesprávného postupu soudu a že je stěžovatelka ve věci projednávané žalovanou připravena

na obranu svých základních práv vyčerpat všechny opravné prostředky. Dále stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Takto podaná kasační stížnost tedy neobsahovala žádnou konkrétní stížnostní námitku.

V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka odkázala na kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., pod který podřadila stížnostní námitku, že žalovaná nepoužila pro výpočet důchodu všechny relevantní doklady a skutková podstata tak v daném řízení nemá oporu ve spisech.

Tato jediná konkrétně formulovaná kasační námitka však obsahově nesměřovala vůči usnesení o odmítnutí žaloby, nýbrž vůči meritornímu posouzení, ke kterému krajský soud vůbec nemohl přistoupit, neboť podanou žalobu shledal nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 10. 9. 2015, č. j. 4 Ads 203/2015 - 8, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení prostřednictvím svého opatrovnice doplnila kasační stížnost tak, že uvede, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů usnesení krajského soudu napadá. Zároveň stěžovatelku poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Na tuto výzvu však stěžovatelka ve stanovené lhůtě reagovala jen zopakováním stejné námitky, že žalovaná pro výpočet důchodu nepoužila všechny relevantní doklady a skutková podstata tak v daném řízení nemá oporu ve spisech. Kasační stížnost proti napadenému usnesení o odmítnutí žaloby tedy i nadále neobsahuje žádný konkrétní stížnostní bod, kterým by se Nejvyšší správní soud mohl zabývat a na základě něho kasační stížnost meritorně projednat.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost nebyla na výzvu soudu požadovaným způsobem doplněna a pro tento nedostatek tak v řízení o ní není možno pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta. Nejvyšší správní soud současně nepřiznal ustanovené opatrovnici žalobkyně advokátce JUDr. Haně Homolkové odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů, neboť se jich výslovně vzdala.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu